

Gryning

Gräsets gröna färgar
skornas vita tyg
ett avtryck från evigheten

Vårens första svettpärla är
en tår
en tår som tystnadens längtan framfött

rinner nu
på strå, blad och gren

Outtröttligt återvänder ni
burna av ljuset
som nästlar sig in

mellan vintersol
och kisande ögon

Och ända in till jordens
dolda kammare där
tvivlet dansar

med svagheten och sömnen
i ett urtida häxeri

Så sätts allt på flykt
så är allt
i rullning igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren manipulerade_mongon med Poeter.se id #20369 innehar upphovsrätten